

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica prima post Trinitatis. Textus eua[n]gel[ij]. Luce cap. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

ptes vti manna & mortui sūt) morte tpa
 li & etna fm Augu. qđ non de oib/ sed
 de qbusdā intelligo. Nam & moyses in
 deserto mortu' est morte tpali: sed nō et
 na. (Qui māducauerit hunc panē) mo
 do pđtero: qui est vītas & nō vmbra vt
 māna (viuet in eternū) vīta grē & glie
 q̄uis moriat vīta nature. Et intellige
 de māducante p̄seuerant: ita q̄ interrū
 ptio nō infuentat: q̄ intruptio est p̄ mor
 tale pctm̄. Est autē sciendū q̄ h̄ sacm̄
 fuit institutū Prio in recordatōez dñi
 ce passionis. vtz Lu. xxij. Et scdo in s̄
 gnū p̄cipue dilectōis. Nā magn' amor
 est dare sua. maior dare suos. maxim'
 dare se. Dādo autē se/magn' amor ē da
 re se in frēm & sociū. vt ch̄s p̄ incarnati
 onem. & maior cū h̄ dare se in magm̄ p̄
 pdicatōez. & adhuc maior in exm̄ p̄ con
 uersariōem. & adhuc maior in pctum p̄
 passiōē. & maxim' dare se in cibū p̄ sa
 cram coionem. Nā in alijs donū est ali
 q̄ modo diuisum ab eo cui daf. sed ex ei
 bo & cibato fit vnū indiuisū. Vñ amā
 tes tūc sūme cōsueuerūt exp̄mere amo
 rem suū: cum dicit. darez ei de carnib/
 m̄ eis ad māducandū: & de sanguine ad
 bibendū. Tertio institutū est in robur
 p̄firmatiōis: q̄ sic panis corpus: ita eu
 charistia aiām p̄fortat. Quarto in nu
 trimentū vite spūalis. iuxta illud Joā.
 vj. Nisi māducauerit carnē filij hois.
 zc. Quinto in viaticū pegrinatōis. vt
 pz in figura panis q̄ refect' est Helias.
 ij. Reg. xij. Sexto in pign' & arrā eter
 ne hereditat. iuxta illud Bar. vi. Ecce
 ego vobiscū sum vsq; ad cōsumatōez se
 culi. Septio in satisfactiōez p̄ pctis.
 Si autē debet digne sumi / opz q̄ come
 dat: eo mō q̄ agn' pascalis q̄ figura ei'
 fuit. Et igit' comedēdo declinet a ma
 lo / & fiat bonū: dz P̄mo comedi a c̄r
 cūctis p̄ veteris cōuersatiōis abolitō
 nem. j. Lox. v. Epulemur nō in fermē
 to veteri. Fermentū em̄ est massa corru
 pra. & scdo cū lactuc' agrestib: p̄ ama
 ram p̄ritōem. Job. iij. Anteq̄ come
 dā suspiro. & Tertio cū panib' azymis
 per p̄ctē sinceritatē. j. ad Lox. v. sed in
 azymis sinceritat' & p̄ritatis. & Quarto

renb' acclinet' p̄ strictā castitatē. j. Re.
 xxj. Si mūdi sunt pueri: marie a mullē
 rib' zc. & Quinto pedib' calciat: p̄ im
 munitatē a t̄rentis affectib'. i. cui' signū
 etiā ch̄s p̄s lauit di sc̄ptoz pedes: q̄
 coicarent. & Sexto cū baculis in man
 bus: p̄ sui p̄p̄s sollicitā custodiā. Esa.
 xxx. Comedētes & bibētes surgite p̄nci
 pes arripite clypeū zc. & Septimo i do
 mo vna p̄ oimodā cōcordiā. & Octauo
 fil' cū vicinis per fraternā charitatē et
 amorē. & Nono debet esse assus igni: p̄
 deuotiōis p̄cedentē feruorē. & Decimo
 festinant per auiditatē & dulcedinē cō
 mitantē. & Undecimo totaliter per s̄
 del' integritatē. vorando caput & pedes
 .i. credēdo detratē & hūanitatē ch̄i. Et
 Duodecimo sine ostiū cōminutiōe: p̄ sa
 cramenti veneratiōē. Sex autē vltimē
 cōditiones vidēt' maximē p̄tinere ad
 accessum ad bonum.

Dñica prima post Trinitatis.

Textus euāgel. Luce cap. xvi.

Nemo qđaz erat diues:
 et induebatur purpu
 ra & bysso & epulabatur q̄
 tidie splēdide. Et erat
 qđdam mendicus nomine Laza
 rus: qui iacebat ad sanuā eius
 vlcērib' plenus: cupiēs satura
 ri de micis que cadebant de mē
 sa diuit'z: & nemo illi dabat. Si
 et canes veniebāt & lingebāt vl
 cera eius. Factū est autē vt mo
 reret' mendicus: et portaret' ab
 angelis in sinum Abrae. Mor
 tuus est autē & diues: et sepul
 rus est in inferno. Elcians au
 tem oculos suos cum esset in tor
 mentis: vidit Abraam a longe:
 et Lazarū in sinu eius. Et ipse
 clamans dixit. Pater Abraam
 miserere mei: et mitte Lazarū
 vt intingat extremus digiti sui

Dnica. i. post Trini.

in aquam vt refrigeret linguas
meam quia crucior in hac flam
ma. Et dixit illi Abzaam. Fili
recondare quia recepisti bona i
vita tua: et Lazarus similr ma
la. Huc hic cōsolat: tu ho cruci
aris. Et in his oibz inter nos et
vos chaos magnū firmatū ē: vt
hi q̄ volūt hinc transire ad vos
non possint: neqz inde huc trās
meare. Et ait. Rogo ergo te pa
ter vt mittas eum in domū pa
tris mei: habeo enim q̄nqz fratres
vt testet illis: ne et ipsi veniant i
hunc locū tormētōz. Et ait illi
Abzaam. Habent Moyſen et p̄
phetas: audiant illos. At ille di
xit. Nō pater abzaam: sed si q̄s
ex mortuis terit ad eos: penitē
tiā agent. Ait aut̄ illi. Si Moy
ſen et p̄phetas non audiunt: ne
qz si quis ex mortuis resurrex
erit credent.

Homo quidam erat
diues etc. Luc. xvi. In p̄ri
cuāg. fit p̄partio inter diuites
purpuratū ac epulonē: et La
zarum pauperē: vlceratū ac famelicum.
Cōparant aut̄ q̄ntū ad tria. scz Actum
Reatum et Statum.

Quantū ad p̄mū litteralit̄ sc̄dū est
q̄ vt ex textu p̄tz euāgelij: ch̄s p̄dicauit
rat p̄emptū diuitiaz: et amplexū elemo
ſynaz: s; pharisei auarū deridebat eum
Ideo q̄ eos inducit plens nō q̄dē para
bola: sed historia. Non em q̄ hic dicunt
sūt parabolice dicta: sed fuerūt vere ge
ſta. vt dicit Magister histo. et Amb. et
Chryſ. quod ex h̄ parz: q; pauperis nō
mē exprimit. Dicit q̄ (Homo q̄dā) non
aut̄ exprimit nomē eius: sic infra nomē
pauperis: fm Bieg. in omel. quia deus
hūm̄les nouit atqz cōprobat: superbos
ignorat: non quia eos nō ſciat: sed quia
vitam eoz nō approbat. Fuit tamē iste

de genere iudeoz fm Magistrū histo.
quia inde dicunt fratres eius habere le
gem Moyſi et libros p̄phetaz: et Abza
am eum filiū vocat (erat diues) Est aut̄
ſciendū q̄ lz quis possit diues esse sine
peccato. Tamē q̄drupliciter circa diuiti
as est p̄ctm: scz Auare retinēdo. Inde
bite expendēdo. Ardenter amādo. In
iuste adq̄rēdo. Et sic quattuor diuites
in euangelio rephēnsibiles inducunt: q̄
circa easdē deliquerūt. De p̄mo habet
Luc. xvi. q̄ dicebat. Anima mea habes
multa bona reposita t̄ annos plurimos
etc. De sc̄do Lu. liij. de quo dicit: q̄ dis
ſipauit substantiā suam viuēdo luxurio
ſe. De tertio Luc. xvij. cui dixit domi
nus. Omnia que habes vende et da pau
peribz. Et sequit. His auditis tristis
tus est: quia erat diues valde. De q̄rto
habet Lu. xvi. et fuit villicus inq̄rtis
qui de bonis dñi sui fuit dicitus. Iste
aut̄ diues nō ponit in numero cum illis
q; tribz p̄mis modis fuisse videt rephē
sibilis (Qui iduebat purpura) Hoc aut̄
exprimit fm Sorram: non solum p̄pter
p̄ciositatem vestis: sed etiā p̄pter myste
riū. Purpura em̄ tincta sanguine ſcat
eccliaſtica beneficia sanguine ch̄i com
parata: vel ea que sudore et cruore pau
perū sunt adq̄ſita q̄ rapaces exponūt in
vestibz. Hiero. ca. ij. In alis ei' inuen
tus est sanguis. i. animaz pauperz et in
nocentū Sequit (Et byſſo) In purpura
aurez p̄ciositas: et in byſſo mollicies.
vestim signat. Beda. Purpura color
regij habitus est: et conchis marinis fer
ro circūctis emissa. Byſſus p̄o genus
est lini candidi et mollissimi. Hec ille.
Est aut̄ notandū q̄ in vestibz quinqz
sunt rephēnsibilia fm Sorram. Primo
sumptuositas: quia indignū est vile ca
daver sup̄ſue ornari. Eo em̄ mlti pau
peres ch̄i possent sustentari. Sc̄do ml
tiplicitas. Hiero. Aliena rage quincit̄
qui retinere sup̄flua cōprobat. Tertio
curiositas vel studium: aut sollicitudo
ornandi se sup̄flue. Aug. in reg. Nec af
fecteris vestibus placere: sed moribus
Quarto indecentia: vt si sacerdos idua
tur vt miles. Sophoū. j. Vilitas su

D. J. G. H. S. S. S.

per oēs q̄ induti sunt veste peregrina. Quiro ostentatio. i. ad inanē gl̄iam. q̄ sp̄
 ē illicita. P̄or addi. vj. ihonestas. Qui
 dā ei viri sic vestiunt ihoneste vt mlle
 ribz igerat pharissas: z ecōuerso. Et h̄
 fm aliq̄s ē mortale: qd̄ nō ē dubium qm̄
 ea itentioe fiat: s̄ factū sp̄z vtz sit mor
 tale n̄ dico: s̄ tñ patrefamilias in h̄ de
 beret vigilare. Excusat ar̄ aliq̄s i p̄cio
 sa veste fm eūdē. P̄io p̄t p̄suetudinē.
 z sc̄do p̄t p̄sone dignitatē. z tertio p̄t
 necessitatē: qz. i. alta nō h̄z. z q̄ro ad ce
 landā sc̄ritatē: vt p̄tz i Sebastiano (Et
 epulabat). i. iutius vacabat. Nō ei oē
 comedere ē epulari: z h̄ nō ad satandū
 paupes vl̄ bonoz amicitias cōparādū
 qd̄ videt licitum: iuxta illud Eccl̄. xxxj.
 Splendidiū panibz zc. s̄z ad gulositatē.
 P̄io q̄ norandū ē q̄ iututa sūt p̄pter
 mlta. P̄io ex naturalī dilectioe: vt fe
 cerūt filij Job: vt p̄tz Job. j. Sc̄do ex
 benigna pietate: vt Tob̄tas. Tob̄te. ij.
 Tertio ex honore: vt Leui ch̄o. Lu. v.
 Quarto ex liberalitate: z honesta amicit
 cia: vt duo discip̄li eūtes i Emaus. Lu
 ce vl̄. Quiro ex approbata p̄suetudie.
 vt i nuptijs. Jo. ij. Sexto ex ostentatioe
 vt Assuer⁹. Hester. j. Septio ex gulo
 sitate: vt h̄ epulo. z Nabal. j. Reg. xxx.
 Octauo ex ambitioe: vt Adontas instā
 re electioe reḡ. iij. Re. j. Nono ex mal
 gnitate: vt Absalon. ij. Re. xij. Et qm̄
 qz p̄m̄s modis approbāt vl̄ saltē n̄ re
 pbant: fec̄ d̄ alijs (q̄ritudine z p̄ciosita
 tē esc̄az. Habuit ḡ h̄ sup̄fluitatē i c̄su:
 i vestitu z i viciu. s̄z Lazar⁹ oīno ecōuer
 so se habuit: de q̄ subdit (Et erat q̄dam
 mendic⁹) Ecce q̄nta paup̄tas. ex q̄ sc̄q̄
 q̄ neqz diuitias neqz vestes hēbat sup̄
 fluas z p̄ciosas (q̄ facebat) qz stare n̄ po
 terat (ad ianuā) Ch̄y. Jo iacebat ad ia
 nuā ne diues diceret: nō vidit: nemo m̄
 h̄ n̄ctant. Videbat illū extēs z intrā
 Nec ille. (vl̄c̄tibz plen⁹). i. plaḡs putri
 d̄s z ab irr̄insecō nar̄. Sic em̄ vuln⁹ ē
 plaga vi illata: ita vl̄c⁹ plaga nata. Ex
 q̄ p̄tz q̄ l̄ni mollicie iste ml̄n̄ id̄guis
 s̄z loco d̄icate z p̄ciose vest̄s habuit tur
 p̄ta z afflictiua vulnera (cup̄tēs satura
 ri de m̄cis). i. reliquijs m̄n̄im̄s panis
 (q̄ cadebāt d̄ m̄sa diuit̄z) Amb. Inso
 lentia ar̄ z tumor d̄sistū i diuit̄z cōpe
 t̄tibz subifert. Subdit em̄ (z nemo illi
 dabat) Ita em̄ sūt p̄ditiois būane imē
 mores vt rāq̄ sup̄ naturā sint: d̄ miseris
 is paupes incertua suaz captāt volup̄ta
 tū: rideāt inopē insultēt egēt: z qz mise
 rer̄ d̄ceat: his auferāt. Nec ille. Et h̄
 aut̄ apparet q̄ hui⁹ p̄ctm̄ fuit q̄druplex
 sc̄z Quarta diuit̄z. Inanis gl̄ia ve
 stitū. Inguis ciboz: z paupes imise
 ricordia vl̄ crudelitas. Apparet ar̄ ma
 gna diuit̄z hui⁹ crudelitas: qz videt fu
 isse crudelior q̄dāmo canibz: d̄ qz s̄dit
 (S̄z z canes veniebāt z liebāt vl̄cera
 ei⁹) Sc̄z. i. omel. Videbat paup̄. p̄cedētē
 diuit̄e ab obsequiis circūfulcirit: se ar̄ i
 ifirm̄tate z i inopia a n̄llo visitari. Nā
 qz nemo ei ad visitandū aderat: restant
 canes q̄ licent ei⁹ vulnera l̄ngebāt. hec
 ille. Itē idē ibidē. Ex vna ḡre ops de⁹
 duo iudicia exhibuit dū Lazar⁹ paupes
 an̄ ianuā diuit̄z tacere p̄m̄isit: vt z diuit̄
 ip̄i⁹ dānatiois sibi augeter vl̄tōez z re
 rar⁹ paup̄ cresceret ad remuneratōez qz
 p̄spictebat ille q̄ridie cul miseret: vide
 bat iste d̄ q̄ pbaret. Nec ille. Dora
 lit̄ circa istā p̄re sc̄idē ē q̄ h̄o triplicem
 cām h̄z n̄ gl̄landi i vestibz p̄cios. P̄ia ē
 respiciēdo cāz vestit̄: qz illa fuit p̄ctm̄
 Qz ei p̄m̄ parēs p̄ p̄ctm̄ fuerat vulne
 rar⁹ z excecāt⁹ z deph̄sus i furto: de
 ei apposuit ligaturā: z velamē z caute
 riū. Tale igit̄ ē gl̄ia ei d̄ vestibz p̄cios
 sic si vulnerat⁹ gl̄tes d̄ pulera ligatura:
 cec⁹ d̄ pulcro velamē: z sur d̄ pulcro cau
 terio. Ber. Qui gl̄iat d̄ veste s̄llis ē fu
 ri q̄ de cauterio gl̄iat. Sc̄da ē respicien
 do ad p̄sonā suā: qz q̄ in his gl̄iat: s̄llis ē
 ei q̄ alti totū pomū dar̄: sibi corticē recti
 nēs. Dar̄ ei diabolo ḡna z subaz. i. aiaz
 z corp⁹: sibi retinētes vestes. S̄z alq̄n̄
 excoriato pomū p̄ficiē cortex z pomū co
 medif: z ḡna spargunt: qz dū morit̄ su
 pbz: denudat vestibz: z caro duorat a s̄
 m̄bz: z aia p̄ d̄ū las penas d̄sp̄git. Ter
 tia ē respiciēdo ad finē suū: qz iduit vestit̄
 m̄to purpureo: certe iduit sacco vilissi
 mo: z q̄ ornat̄ gēmis circūdabit p̄m̄bz.

Dñica. I. post Trinitatis.

Quantū ad scdm sit comparatio veri-
usq; q̄tū ad reatu seu penā: tra q̄ diu-
ris pena cōpar ad Lazari q̄rē. De hoc
aut̄ d̄r sic Chry. Audiuim⁹ qd̄ vtriq; i
tra passi sūt. videam⁹ qd̄ vtriq; passat
apud iferos. Qd̄ ipale fuit p̄c̄r̄t̄: qd̄
seq̄t̄ et̄nū est. Utq; mortu⁹ est: illū an-
geli: istū pene suscipiunt. Hec ille. Tñ
d̄r (Factū est aut̄ vt̄ more. mēdi. 2. poi.)
nō ip̄e: q̄ tā nō erat. hō em̄ in morte de-
luit esse hō. vt̄ patz ps. Tho. iij. p. q. l.
S3 aia q̄ aliqñ d̄r hō: qz est ei⁹ p̄ncipal
ps. 23 aut̄ aiam nō sit necē portari fm̄
aliq̄s: qz p̄r sic 2 angel⁹ localit̄ moueri.
tñ aiam portari ab angelo est possibile
imo etiā necē: nisi d̄s miraculose opef.
Et h̄ itelligo duob; mōis. Pōt ei ange-
lus suā v̄tutē applicare corp̄. vt̄ pr̄z de
eo q̄ Abachuch a iudea in Babilonez
verit. 2 etiā sp̄it̄. Nā fm̄ doctrinā scōz
diabol⁹ sup̄ior pōt inferiori iferre violen-
tiā alligādo corp̄: aut̄ de corpe expellē-
do: 2 aias dānatoz demones rapiūt ad
tormenta. P̄rio ḡ mō possibilis est ista
portatio: vt̄ aia absoluta ab hūano cor-
pore sp̄ite alteri corp̄ applicet̄ / aut̄ vi
alliget̄: de iñ illd̄ corp⁹ ab angelo moue-
atur. Scd̄o vt̄ angel⁹ suā v̄tutē ip̄i nu-
de aie applicet̄: 2 eā ad locū quēuis vt̄ li-
ber̄ ipellat̄ vel alliget̄. Hoc aut̄ erit mo-
uere aiam sic 2 mouet corp⁹. s. p̄ applica-
tionē v̄tutis. S3 in h̄ erit d̄tia. qz corp⁹
eū applicat̄ angel⁹ eū subiectat̄ loco: nō
p̄r illd̄ angel⁹ de extrēo ad extrēmū mo-
uere sine t̄n̄sū medij. sec⁹ aut̄ de aia
separata. qz 2 angel⁹ 2 ip̄a a loco nō depē-
det̄: 2 de se pōt ab oī loco absolui: 2 esse
nusq; Tñ qz pōt eā angel⁹ corp̄ alliga-
re. qñ absoluit̄ a corpe hūano: pōt illam
imediate applicare igni ifernali vel la-
pidi h̄ ex̄nti. Vide etiā de his in die pa-
sce (ab angelis) S3 q̄re ab angelis: cū
vñ sufficeret̄. Ad h̄ d̄r Chry. iō sic fe-
cisse angelos vt̄ choz letete faceret̄ (in
sinū abrae.) Est aut̄ sc̄ledū q̄ fm̄ doctri-
nā scōz q̄reuoꝝ olim fuer̄t aiaz sub fra-
receptacula: de q̄b; aliq̄ dicūt q̄ dist̄in-
tra s̄ sic q̄reuoꝝ aule. S3 vt̄ d̄r s. Tho.
in. iij. rōnabil⁹ est q̄ vna sit dom⁹ in q̄
tñ fm̄ diuersas ei⁹ p̄tes s̄t diuersa aiaz

loca. q̄ d̄r in fern⁹ dānatoz. l̄mby pue-
roz. purgatorij. 2 l̄mby patz. Est aut̄
l̄mby p̄rie fasciola q̄dā seu vitra q̄ ve-
stis extremitas ornat̄ circularit̄: s3 exte-
so vocabulo ḡnāl̄ ois orb̄ 2 oza vel ex-
tremitas rel̄ d̄r l̄mby. Et sic cū sit quat-
tuor p̄tes iferni. due. s. habentū ḡram
vel. i. purgatoz 2 purgādoz. 2 due p̄ua-
toz ḡra. i. pueroz 2 dānatoz. sup̄ior ill-
laz duaz d̄r l̄mby. 2 s̄str̄ istaz. Sin⁹ aut̄
impr̄at̄ q̄eris locū: eo mō q̄ p̄or⁹ maris
d̄r sin⁹. Sin⁹ ḡ abrae s3 s. Tho. iij. di.
xl. est req̄es post mortē sc̄d̄o. q̄ id̄c̄reo
d̄r abrae. qz ad ip̄m nō nisi p̄ fidē venit̄.
Et p̄mū credēdi p̄ncip̄ū fuit abraaz: q̄
se ab idolarris sepauit. Nā mortē autē
ch̄i iste sinus erat l̄mby patz: in q̄ erat
q̄es a p̄ea sensus: s3 nō q̄es a pena dāni:
neq; q̄es desiderij. Et vt̄ d̄r mgr̄ histo-
erat sup̄ior ps iferni in qua erat aliq̄l̄s
lux. nūc aut̄ vt̄ d̄r s. Tho. iā d̄ic⁹ sinus
nō d̄r l̄mby vel in fern⁹: qz feri q̄escūt in
v̄st̄ioe vel. iō pad̄isus nūc est sin⁹ abrae.
(Mor. est aut̄ 2 di.) Chry. Full⁹ aut̄
est q̄ sepeliēdo diuiri misit̄ d̄ic̄at̄ vt̄
Lazaro. Eo nāq; q̄ in lato t̄tinere dele-
ctatus mltos h̄uit obsequētes adularo-
res vt̄ puenit ad finē: puatus est oīmby.
S̄m̄p̄l̄r̄ em̄ seq̄t̄ (2 sepult⁹ est in infer-
no.) S3 ē 2 aia ei⁹ dū v̄tueret̄ sepel̄te-
bat̄ obruta corpe q̄i sepulcro. Hec ille.
Scd̄m Aug. aut̄ sepultura iferni ē p̄t̄
naz. p̄funditas: in qua diues. i. p̄ncipal
ei⁹ ps. i. aia sepultra ē: nō a sibi misit̄an-
tib;: s3 a se toiq̄ntib;. Quid aut̄ vel vbi
sit ifern⁹ d̄ic̄tū est in die pasce. De h̄ ait
Basil. Est ifern⁹ loc⁹ q̄dā cōis in in̄t̄
mo t̄re: obūbrat⁹ v̄ndiq; 2 oprus. cui⁹ ē
q̄dā or̄ficiū in p̄fundū t̄dēs: p̄ qd̄ p̄z
descēsus aiab; ad mala dānat̄. hec ille.
Chry. Vel sic reg⁹ carceres extra ma-
nent. sic et̄ extra mūdū for̄is alicubi est
ifern⁹. Tñ 2 ex̄tiores tenebre d̄ic̄te s̄t
Hec ille. Vt̄ aut̄ Chry. p̄ mūdū intell̄t̄
gere terrā vel celū. qz nō est p̄s̄m̄ile q̄
extra celū voluerit̄ aliq̄d ponere. Et sic
opio Chry. pōt esse opio J̄s̄d̄. de q̄ h̄es
vbi s̄. H̄nt aut̄ h̄ paupes ex̄m̄ parie. de
q̄ ait Chry. Sin⁹ abrae pad̄isus est. J̄s̄
aut̄ angeli misit̄antes tulerūt pauperē

¶ d̄ic̄at̄

z locauerūt eū in sinū abrae: lz despect⁹
iaceret qz nō despauit: nec blasphemā
uit dī. Hic diues in neq̄tia viues gau/
der: z tribulatōem nō patit. ego vō nec
obtriere valeo necessaria escā. Hec ille.

Doctis autē sciendū est q̄ ex p̄senti
euāge. colligit in ḡnālī p̄nitiō inferna
lis: quā qlibet diues auar⁹ z deliriosus
z crudelis paup̄ibz vt iste fuit: patiet sal
tem ante iudiciū. z est multiplex. P̄na
est ab inferiori: qz sepelit in inferno. i. in
loco vltimo. cū tñ fm Aristo. l. de ce
lo z mūdo: locus oim spiritūū imortal
um ab oibz credat esse celū. Scda est a
superiori: qz vident bonos in gl̄ia vsqz ad
diē iudiciū fm Greg. sic iste vidit lazaz
Greg. sup illd. inf vos z nos zc. Vide
re possum⁹: tūstire nō possum⁹. z nos vi
demus qd fugim⁹: vos videt qd p̄dici
stis. z nra gaudia accumulāt nra tormē
ta. z vra tormenta accumulāt nra gau/
dia. Tertia est ab extiori. i. q̄tū ad de
sperationē remedior. qz cū duo p̄suis
ser. i. missionē Lazari: z refrigerationē
lingue. in signū q̄ diuites tbi nullū hnt
solactū: dr isti. Recordare qz recepi. zc.
Quarta itez est ab extiori q̄tū ad da/
minatōez amicor. qz. i. diuites cruciant
p̄ amicis q̄ eorū culpa dānant. vel rōne
malī exēpli qd eis p̄buerūt. vel rōne in
quaz facultatū quas ei reliquerūt. vel
alia quauis huiusmodi causa.

Quantū ad tertū cōparant isti quo
ad statū quez vsqz habuit immobilē post
mortē. vnus in bono: alt⁹ in malo. Est
autē sciendū sic dr Lbr̄y. q̄ sic delirio diui
tis epulonis incendebāt z irritabāt La
zarū pauperē. ita gl̄ia lazari diuitē da/
minatū. tō dr. (Eleuans autē) qz erat in
imo (oclos suos) q̄s solos liberos a tor
mētis habet fm Lbr̄y. vt leticia alter⁹
possit ad mal⁹ tormētū insp̄cere (cū ef
ser in tormētis) pl̄bz z non in vno (vt
dit abraā a lōge) Sic ei docet s. Tho.
liij. di. l. dānat vsqz ad diē iudiciū brōs
z altam videbūt brōz. Vñ nō est mirū
si iste vidit abraā in inferno: z lazaz in
sinu eius. Ex oibz autē istis colligimus
q̄tuoqz q̄ etiā p̄tinet in doctria s. Tho.
in diuersis locis. P̄no: q̄ post hāc vitā
boni cogiscunt bonos. sic abraā Lazaz
z econuerso. Scdo q̄ etiā mali malos.
Vñ diues scies q̄ suos in inferno cogno
sceret si descēderet illuc: studet eos re
uocare ne amplius cruciet. z Tertio q̄
boni malos z econuerso. vt abraā z laza
rus diuitē: z ille illos. z Quarto q̄ etiā
boni cogiscunt illos q̄s nūq̄ in vita ista
videat. vt abraā diuitē ac lazaz (Et tpe
clamās) Dagne em pene magnā vob
cem reddebāt fm Greg. (dixit. Paret
abraā) Erubescēbat forte iste lazaz im
plorar cui fuerat adeo crudelis. Vocat
autē abraā p̄rem rōne cōis origis (mise
rere mei.) Greg. Frustra agis p̄niaz in
loco vbi nō est loc⁹ p̄nie. Tormēta te co
gūt nō mētis affect⁹. Hec ille. (Et mīe
te lazaz) Gre. Erras miser. abraā mīe
tere nō p̄: sed suscipe p̄ (vt intin. exte
mū dī. sui in aq̄.) Greg. Lazaz videre
nō v̄ḡbaris: z nūc digtū eius deside
ras. Hoc qd p̄t/ su ei debebas facere
cū adhuc viueret. aquā desideras q̄ de
liberos cibos an fastidiebas. Instrui
mur autē q̄tū sit vtile in diuitijs nō con
fidere. ecce diues indiget paup̄e q̄ q̄nqz
esuriebat. Hec ille. (z refrigeret ligū
meā: qz crucior in hac flāma.) Est autē
aduertēdū q̄ diues et lazarus in inferno
erāt q̄ ad aias tñ. In q̄ q̄n est a corpe se
para nullū est mēbzū corpale: imo nulla
potētia vegetatiua aut sensitiua nisi ra
dicalit: sed solū in ea est intellect⁹ et vo
lūtas. Digt⁹ ergo z lingua h̄ metapho
rice sumūt. per digtū q̄dez scando vit
turē auxiliatiua. p̄ linguā vō p̄tē q̄ p̄
p̄ctō lingue p̄ntit. i. voluntatē. Sp̄at
at de lingua sit mētor. qz plus p̄ illā q̄
p̄ alia mēbra peccauerat. scz gustādo de
litias z loquēdo inepre vt cōsueuer cō
uīue. sic dr Grego. z loquēdo sup̄ba. vt
dr Lbr̄y. Est autē h̄ q̄stio. Quō possit
anima part ab igne corpeo: Ad hoc
sponder sc̄tus Tho. in. iiij. di. xl. q̄ mul
ti m̄tos assignant modos. Quidā em
dicūt q̄ ab igne partit. eo ip̄o q̄ ignē vi
det. Sed p̄tra. qz videre vt sic est p̄tē
z non affligit: nisi app̄hendat noctū.
Alij dicunt q̄ anima illū ignem app̄h
endit vt noctuum: q̄uis nocere neque

Dnica. I. post Trini.

at: et inde dolet. Sed si quis sequitur quod aia vere pateret: sed non vere ab igne: sed tunc ratione false imaginatio. Item non est veritas ille quod aie et demones ratione vigentes existunt: marer ignem sibi posse nocere nisi eo quod uarent. Alii dicunt quod ignis realiter aiaz affligit: ut instrumentum diuine iusticie. Sed si: quia iste modus dicendi non sufficit. Semp enim instrumentum habet propriam actionem: quam produciendo efficit operationem que et ex principali agente debet: ut aqua in baptismo purgat aiam lauando corpus: que est eius propria actio: ideo oportet igni aliquam naturalem actionem dare. Dicendum est quod corpus spiritus non est graue: nisi quatenus et spiritus unitur ut forma vel motor vel locutus: itaque ignis ex sua virtute spiritum diffinit: sed ex virtute dei ut et instrumentum diffinitum a se naturaliter sibi supernaturaliter alligat: ut non possit operari ubi et aliter vult: et consequenter spiritus habet precipiens tristat. Unde oportet omnes predictos modos in unum colligere. Proximus ergo afflictionum est spirituale: id est ignis ut ceptus. Re motum pro corpore. I. ignis. Hec ex sancto Thoma. Quomodo pro corpore ab igne patiat non est difficile videre: sed bene est difficile quomodo perpetuo possit in igne durare. Ad quod dicit sanctus Thomas ubi supra quod huius perpetue duratiois erit principalis causa: diuina iusticia: sed huic deseruiunt dispositiones agentium et patientium. Pro quo sciendum est ex doctrina eiusdem ibidem: quod corpora habentia sensibiles qualitates rares illas agendo in alia imprimunt dupliciter. Uno modo realiter et materialiter: sic ignis ligna calefacit. Alio modo intentionaliter et spiritualiter: sic murus albus causat in aere et in speculo similitudinem sue albedinis intentionaliter et quasi spiritualiter: non autem realiter et materialiter: id est secundum talem modum essendi quale habet in mundo: alioquin aer esset albus. Forma ergo alba quando est spiritualiter in mouente: ut figure litterarum in calamo: et materialiter in passio: ut eadem in charta. Aliquando e converso: ut prius de albedine murum. Hanc autem impressionem prima est motor alteratiois: ideo cessabit cessante motu. cess

Ad autem scda: ideo durabit. Unde post iudicium si esset speculum in aere: reciperet quod similitudinem et imaginem solis: sed non calefaceret. Sciendum est etiam ex hoc de aia. quod sensus non sentit suscipiendo formam materialiter: sed sine materia. i. intentionaliter tamen. Si ergo modo manus mea applicata igni susciperet speciem caloris intentionaliter et non materialiter: sentiret pruritum: et tamen non alteraretur. cum alteratio sit secundum susceptorem materialiter forme. Et ita erit post quietem celestem. Omnia ista sunt de mente sancti Thomae. ubi supra. Et dixit illi Abraam. Reuocare filium quod recepisti bona in vita tua) id est illa que vera bona putabas: ut dicit Chrysostomus. (Et Lazarus similiter mala) non secundum iudicium Lazari: sed diuinitis: ut idem Chrysostomus dicit. Hoc autem dicit secundum Augustinum quia suam felicitatem duxit in hoc seculo. Vel dicit recepisse bona pro parulis suis bonis: et Lazarus mala pro parulis suis malis. (Nunc pro hic consolatur) propter magna sua bona. (Tu pro cruciatu) iuste propter magna tua mala. Unde sicut dicit Gregorius. timere debent qui sciunt se bona fecisse et vident se etiam bona recipere: ne hic pro suis laboribus munerentur. Et cum videntur pauperes qui bona faciunt et mala recipiunt: non debemus desperare: quia fortassis superfluitas prauitatis conueniat: minus paupertatis purgat. (Et in his omnibus) que me excusant unum est iter certum: quod inter nos iustos (et vos) iniquos (chaos) vel chaos: ut veteres codices habent: teste magistro hist. (magnum firmatum est) in quo omnia confusa ab aliquibus ponebantur: sed hic sumit per distantiam meritorum firmatum cum impossibilitate transeundi a statu ad statum. Est autem sciendum quod per distantiam que est inter istos siue per chaos: multa secundum multos intelligunt. Primo differentia meritorum: que post mortem mutari non possunt: ut dictum est. Amb. Inter diuitem et pauperem chaos magnum firmatum est: quia post mortem nequeunt merita imitari. Secundo differentia voluntatum: quia boni habent voluntatem in bono confirmatam: et mali obstinatam in malo ita quod neutri a suo fine possunt auerri nec ad

Inuicē p̄cipare. ij. Coz. vj. Que p̄ciā
 pario iustū ad Inūq̄ratē. Tertio differen
 tia volitionū: q̄z boni h̄nt p̄petuū actu/
 alē dei amorē: mali ūo p̄petuū odiū. q̄a
 bōi tāq̄ fideles amici do i vitā sp̄ habi
 tualit̄ ad h̄ferē: l̄z iterdū ventāl̄ pecca
 rēt: z mali sp̄ ab eo habitualit̄ tāq̄ infi
 deles recesserūt: l̄z facerēt aliq̄ d̄ ḡne bo/
 noz. ij. Coz. vj. Que ps fidelit̄ ad ifide/
 lē: Quarto distātia p̄sciaz: q̄z boni h̄nt
 p̄sciaz redolētē. Cañ. j. Lectul̄ n̄. i. cō/
 scia i q̄ aia pausat florid̄. Mali ūo cō
 sciaz remordētē: s̄z illō. Etia. vl. Vermis
 eoz n̄ moriet̄. In illoz p̄scia ē sc̄tā. hoz
 ūo est canina. i. latrās. Eccl̄. xij. Que
 cōdicatio hoi sc̄to ad canē: Jō seq̄t̄ vt hī
 q̄ volūt̄. i. si q̄ seu aliq̄ volūt̄ fm̄ Aug.
 (hinc). i. ab h̄ statu (trāsire ad vos). i. ad
 vim statū vl̄ ad vim adiutorū (nō pos/
 sūt) l̄z possūt ad loca via trāsire n̄st̄
 deo alit̄ videret̄. (neq̄z ide). i. a v̄ro sta/
 tu (huc). i. ad statū istū (trāsire). Uel
 s̄z mētē Bre. expōit̄ sic (Et hī q̄ volūt̄)
 volūtate natural̄ z p̄dicionara. s. si est
 possibilē (trāsire ad vos) ad liberādū su
 os (nō possūt) sc̄tāre p̄formitate volūtā/
 ris eoz ad diuinā: cui immobilit̄ adherēt
 (neq̄z ide zc̄). exponat̄ vt s̄. Dānat̄ em̄
 vellēt si possent mutare statū: s̄z n̄ bri: s̄z
 solū vellēt ire in adiutorū. Desperans
 aut̄ diues de suo refrigerio obrinēdo et
 mlt̄o maḡ de sua liberatōe: quertit̄ ad
 rogādū p̄ suis. Uñ seq̄t̄ (Et ait. Rogo
 q̄ te p̄ vt m̄tras eum i domū p̄ris mei:
 habeo em̄ q̄nq̄ fr̄es) Ex q̄ p̄z fm̄ Bre.
 q̄ mortui recordant̄ v̄luerūt: ad penā tñ
 sui si sūt dānat̄ (vt restet̄ illis) q̄ partāt
 mali post mortē (ne z ip̄s ventāt i hūc lo.
 tormēto.) Sc̄dū est aut̄ q̄ dānat̄ vel/
 let̄ oēs dānat̄ etiā p̄p̄ndissimos: fm̄ do
 c̄trina sc̄ti Tho. iij. dist. l. z. viij. q̄dist. b.
 vij. q̄z h̄nt p̄fectissimū odiū z inuidiam
 Jō sic bri rōne p̄fectissime charitatis
 gaudēt d̄ oi bono: ita illi tristant̄. Si q̄
 tñ deberēt saluari vellēt q̄ essent sui: q̄z
 in h̄ corāq̄ inuidia q̄ dum aliū saluant̄:
 dānant̄ sui. Et hac rōne iste curā d̄ fra/
 trib̄ habebat. Est aut̄ sc̄dū q̄ isti^o pe
 r̄t̄o fuit̄ P̄rio Inūq̄. Nam laz̄ar̄ quē sic
 m̄isēz viderat̄: itēz volebat m̄isēz red/
 dere: dū ad vitā istā illū reddi postula
 bat. Petr̄^o r̄auē. Sic vult̄ vexare paupe
 rē: sic d̄sutes i h̄ secl̄o vexare paupes cō
 sueuerūt. Sc̄do fuit̄ fatua. Nā pl̄^o mor
 tuū q̄ septur̄ credēdū purauit̄: q̄d fa/
 tuū ē asserere. P̄rio: q̄ Lazar̄^o z multū
 cū ch̄zo surrexerūt: q̄b̄ iudei credere re
 cusarūt. Sc̄do: q̄z cū maḡ deo q̄z alit̄
 v̄lto alit̄ mortuo credēdū sit: si et̄ agel^o
 de celo z septurā loq̄ret̄: nedū aliq̄s ex
 mortuis resuscit̄ar̄: maḡ septurē stan/
 dū esset̄. vt d̄icet̄. Tertio: q̄z si eēt p̄ue/
 tudo credēdi mortuis: diabol^o aliquos
 ph̄tastice suscit̄aret̄: i. hoz septuras disse/
 minare possent̄. Tertio fuit̄ parti. pul/
 da. Timuit em̄ suū cruciatū auget̄ ex
 dānatōe suoz: s̄z aliq̄s (Et ait̄ illi. Da
 bēt̄ moysen z p̄phas). i. hoz septuras s̄z
 Eb̄z. (audiat̄ illos) si volūt̄: q̄z si fide/
 digni (Et ille d̄icit̄. Nō p̄z abraā: sed si
 q̄s ex mortuis terit̄ zc̄). Iste falsū dixit̄:
 q̄ laz̄ar̄ surrexit̄ z ch̄is z multa corpa
 sc̄toz: z apparuerit̄ mlt̄: z tñ laz̄ar̄ cogi
 tauerūt denuo morti tradere: tō v̄z s̄b
 iūgit̄: cū d̄i (Et ait̄. Si moysen z p̄phas
 nō au. neq̄z zc̄). D̄ic̄ aut̄ h̄ Eb̄z. q̄ sept̄/
 prure maḡ sūt fidedigni q̄ mortu^o res/
 surgēs aut̄ e celo descendēs: q̄z eaz̄ de^o ē
 autor. Et vlt̄er^o d̄e q̄ n̄ eēt v̄tile hoib̄
 fr̄e q̄nt̄ mortuos appere: q̄z etiā hoc ip̄m
 p̄tēneret̄ z diabol^o facillē deciperet̄. Si
 tñ eēt v̄tile deus h̄ nō omitt̄eret̄: vt ait̄.
 Est̄ aut̄ sc̄dū fm̄ Aug. li. d̄ eu. p̄ mor. q̄
 mortuis ē cura d̄ v̄luis: vt h̄ p̄z: z tñ neq̄
 sciūt̄ q̄d faciāt̄ v̄luis: sic eōm̄to ē d̄ nob̄
 respectu mortuoz. S̄z tñ vt̄ ibi ait̄: tri/
 bus modis sc̄lūt̄ q̄d agūt̄ v̄luis. P̄rio do
 centib̄ his q̄ h̄ic moriēdo discedūt̄. Se
 cūdo docētib̄ angel̄. Tertio docēte sp̄u
 d̄i. Ego addo q̄rtū modū. Nā ex p̄lectu
 ra: si ex lib̄tōe sua sentiat̄ q̄s p̄ se fm̄
 suffragiū: p̄ r̄atocinari defunct^o q̄nā
 fecerit̄: z p̄nt̄ oēs p̄lecturari quō nā v̄l/
 uat̄ hī q̄s nouerūt̄. Est̄ et̄ sc̄dū q̄z anie
 sepate cogit̄ singulārta aliq̄ h̄ existen
 tia: vt h̄ p̄z: q̄z n̄scit̄ q̄d agāt̄: vt d̄r
 Aug. Nō tñ h̄mōi cognoscūt̄ p̄ species
 abstractas: q̄z tales nō ducūt̄ i singula
 rta: n̄st̄ reflexiue mediāte ph̄tastice:
 q̄d in ania sepata non est̄: sed cognoscūt̄

Dñica. ii. post Trinitatis

p infusas: vt patz p s. Tho. liij. di. v. r. j. pre. q. lxxxix. Sz qz ille species sūt anie ipro portitate nō norificat anie omnia singularia: sed solum illa ad q aliq mo do ania ordinat z determinat p pcedē rem cognitiōe vel affectiōez yf ordina tiōe naturalē aut diuinā: vt dr s. Tho. i. parte vbi supra.

Allegorice fm Aug. d con. euāg. iste diues fcat supbos iudeoz: purpura regnū. Epule doctrinā legi: Lazar⁹ gēti lē pplm: canes pō pdicatores ex ppo iu datco ad gētes missos fm Bre. Quicq frēs fm Aug. vbi sup ē ppls iudaeus sub qnqz libris Moyſi viuens: vel fm Chy. sūt qnqz sensus qb infuterāt.

Anagogice pō h diues fcat corpus boīs iniq qd i hac vīta habz suū splēdo tē: qz pus de eo qz de aīa cogitat i vesti bus z i cibis p qz itelligūt etiā volupra tes venere q sequunt. Paup pō corp⁹ boīs iusti. qd i hac vīta squaler peniten tia z disciplinīs vlceraf. lz canes illud lingāt. i. sepiure resurrectionē polliceāt Sed post mortē glificat: corpe iusti sepulto in inferno.

Dozaliter aut iste diues fcat oēs di vites potētes i trib. de qb i pnciplo di erū est. Lazar⁹ pō fcat oēs paupes ele mosynā postulātes: z cū patētia dei di sciplinā tolerātes. Illi em pmo qdē hnt oēm solatiōe: sz rādē puat illis oibz habēt ifernalē sepulturā: isti pō oi hu mano solario destituti: nullā solatiōez habēt pter lincione canū. i. solatiōez p dicatoz: sz deide brā rege pfruūt. Sed p pdicatores eos solātes itellige pmo pdicatores publicos. Secdo etiā pua tos. i. oēs eos q ad patiaz hortant. Ter tio etiā angelos q talibz inuisibiliter i reriis inspirādo loquunt.

Dñica. ii. post Trinitatis.

Tex. euange. Lu. ca. xiiij.

Nomo quidam fecit ce nam magnam et voca uit multos. Et misit ser uum suum hora cene di

cere inuitatis vt venirēt: quia parata sunt omnia. Et ceperūt simul omnes excusare. Primus dixit illi. Villam emi z necesse habeo exire z videre illam. Rogo te habe me excusati. Et al ter dixit. Juga boū emi qnqz: z eo pbare illa. Rogo te habe me excusati. Et alius dixit. Proxē duxi: et ideo nō possum venire. Et reuersus seruus: nunciavit hec domino suo. Tunc irat⁹ pa terfamilias dixit suo seruo. Exi cito in plateas et vicos ciuitat⁹ et pauperes ac debiles: cecos z claudos introduce. Et ait ser uus. Domine factū est vt impe rasti: et adhuc locus est. Et ait domin⁹ seruo. Exi in vias z se pes et cōpelle intrare: vt imple atur domus mea. Dico aut vo bis: q nemo viroz illoz qui vo cari iunt gustabit cenā meam.

Nomo quidam fecit cenam magnam z vo. zc. Lu. ce. xiiij. In pſenti euangelio in quo agit de pūto eterne felicitatis: tangunt tria puncta: que sūt Inuitatio/ Recusatio/ Subingressio.

Quārū ad pmo lralit sciedū ē q salu uator añ ea q h narrat docuerat q ad nra pūta debem⁹ vocare paupes qui nob repēdere nequeūt vt retribuāt nob in resurrectionē iustoz. Tūc qdā d astan tibz itelligēs idē esse resurrectiōez iustoz z regnū dei: dixit. Brūs q mandu cabit panē i regno dei. Et iste fm Ly. nullū p panē accept materialē panē tāqz rudis: credēs vitā broz eē vitā anialez cibis vtenti: sic tenēt saraceni z moder ni iudei. Quidā antiq iudei sen'cēt q i illa vīta neqz cibis neqz veneris vte rent hoies: vt patz i cantheredi ca. vlti. Scdm Aug. aut iste suspirauit panem que añ se habebat. i. cibim qui est panis.